

บทคัดย่อ

บทคัดย่อวิทยานิพนธ์ เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของความ
สมบูรณ์แห่งปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

การวิเคราะห์ทางการเงินของโรงพยาบาลเอกชนที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ในจังหวัดเชียงใหม่

โดย

ร้อยตรีฯ เอกภูมิ กรณล เชื้อไชย

เดือน มกราคม 2541

ประธานกรรมการที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูศักดิ์ จันทันพศิริ

ภาควิชา/คณะ: ภาควิชาบริหารธุรกิจและการตลาดการเกษตร คณะธุรกิจการเกษตร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นการศึกษาถึงการวิเคราะห์ทางการเงินของโรงพยาบาลเอกชนที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อศึกษาถึงฐานะทางการเงินของโรงพยาบาลเอกชนที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ งบการเงิน ซึ่งได้จากแหล่งข้อมูลของทางราชการคือ กรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ โดยทำการวิเคราะห์ระหว่างช่วงปี พ.ศ. 2535-2538 นอกร้านนี้ยังได้ศึกษาถึงโครงสร้างของโรงพยาบาลเอกชนในด้านการให้บริการ การตลาด ตลอดจนความช่วยเหลือของรัฐบาลที่มีต่ออุดหนุนกิจกรรมโรงพยาบาลเอกชน

สำหรับการวิเคราะห์ฐานะทางการเงินของอุดหนุนกิจกรรมโรงพยาบาลเอกชนที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในจังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้จัดประเภทธุรกิจตามจำนวนสินทรัพย์ได้เป็น 3 ขนาด คือ กิจการขนาดใหญ่ เป็นบริษัทที่มีสินทรัพย์รวมมากกว่า 40 ล้านบาท กิจการขนาดกลางเป็นบริษัทที่มีสินทรัพย์ต่ำกว่า 20-40 ล้านบาท และกิจการขนาดเล็กเป็นบริษัทที่มีสินทรัพย์ต่ำกว่า 20 ล้านบาท การวิเคราะห์ใช้อัตราส่วนทางการเงินที่สำคัญเป็นพื้นฐาน อันได้แก่ อัตราส่วน 4 กลุ่ม คือ อัตราส่วนวิเคราะห์สภาพคล่อง อัตราส่วนวิเคราะห์สมรรถภาพในการใช้สินทรัพย์ อัตราส่วนวิเคราะห์สภาพเสี่ยง และอัตราส่วนวิเคราะห์สมรรถภาพในการทำกำไร โดยคำนวณหาอัตราส่วนโดยเฉลี่ยของอุดหนุนกิจกรรม อัตราส่วนโดยเฉลี่ยของแต่ละขนาดของกิจการ แต่ละกิจการเบริชเน็ตเป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรกเป็นการวิเคราะห์เบริชเน็ตอัตราส่วนทางการเงินโดยเฉลี่ยของกิจการแต่ละขนาดกับอัตราส่วนทางการเงินโดยเฉลี่ยของอุดหนุนกิจกรรม ลักษณะที่ 2 เป็นการวิเคราะห์เบริชเน็ตอัตราส่วน

ส่วนของกิจการแต่ละขนาด โดยตั้งสมมติฐานในการวิจัยว่า กิจการขนาดใหญ่มีสมรรถภาพในการดำเนินงานดีกว่ากิจการขนาดกลางและกิจการขนาดเล็ก ผลการวิเคราะห์ พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ คือ กิจการโรงพยาบาลขนาดใหญ่มีสภาพคล่องดีกว่าอุดสาหกรรม และกิจการขนาดกลาง และกิจการขนาดเล็ก ความสามารถในการใช้สินทรัพย์อยู่ในระดับค่อนข้างพอใช้เมื่อเทียบกับอุดสาหกรรม คือมีการนำสินทรัพย์กลับคืนให้เกิดรายได้จากการรักษาพยาบาลในระดับสูงกว่าอุดสาหกรรม มีความเสี่ยงดีกว่าอุดสาหกรรม และมีความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยสูง และมีกำไรเหลือที่จะชำระคืนเงินเดือนให้กับเจ้าหนี้ได้ และมีอัตราผลตอบแทนให้กับผู้ถือหุ้นสามัญอยู่ในอัตราที่น่าพอใจ

ด้านการวิเคราะห์แนวโน้ม ในส่วนของแนวโน้มสภาพคล่อง พบว่า กิจการขนาดใหญ่มีสภาพคล่องสูง รองลงมาคือการขนาดเล็กและกิจการขนาดกลางมีสภาพคล่องดีสุด แนวโน้มความสามารถในการใช้สินทรัพย์ พบว่า กิจการขนาดกลางมีประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ได้ดีกว่า กิจการขนาดใหญ่และกิจการขนาดเล็ก แนวโน้มสภาพเสี่ยงนั้น พบว่า กิจการทั้งสามขนาดมีความเสี่ยงอยู่ในอัตราที่สูง และแนวโน้มสมรรถภาพในการทำกำไร พบว่า กิจการทั้งสามขนาดมีแนวโน้มสมรรถภาพในการทำกำไรลดต่ำลงทุกๆ กิจการ

ด้านการบริหารเงินทุนของอุดสาหกรรมโรงพยาบาลเอกชน จากผลการวิเคราะห์โครงสร้างทางการเงิน พบว่า กิจการขนาดเล็กมีการใช้เงินทุนจากหนี้สินในสัดส่วนสูงที่สุด รองลงมาคือ กิจการขนาดกลางและกิจการขนาดใหญ่ตามลำดับ โดยหนี้สินส่วนใหญ่เป็นหนี้สินหมุนเวียน และจาก การวิเคราะห์งบแสดงแหล่งที่มาและใช้ไปของเงินทุน พบว่า วิธีการจัดหากำไรเงินทุนของอุดสาหกรรมโรงพยาบาลเอกชนไม่สอดคล้องกับนโยบายการเงินที่ดี กล่าวคือ มีการนำหนี้สินระดับสูงไปลงทุนในสินทรัพย์ถาวร

จากการศึกษา พอกสรุปได้ว่า ปัญหาของอุดสาหกรรมก็อัตโนมัติการบริหารค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ในขณะที่โรงพยาบาลเอกชนไม่สามารถเพิ่มค่าบริการได้ตามสัดส่วนของต้นทุนที่สูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ รวมทั้งปัญหาการบริหารภายในบริษัทเอง ดังนั้นบริษัทเกือบทุกรายในอุดสาหกรรมนี้จึงประสบผลขาดทุนอย่างค่อนข้างมาก

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาดังกล่าวคือ โรงพยาบาลเอกชนควรปรับปรุงประสิทธิภาพในการดำเนินงาน เพื่อลดต้นทุนการบริหารให้ดีที่สุด ควรให้ความสำคัญในด้านคุณภาพการรักษาพยาบาล และบริการค่าง ๆ มากกว่าการลงทุนในอาคารสถานที่ ส่วนปัญหาการเงินควรมีการวางแผนทางการเงินโดยการทำงบประมาณ จัดทำแหล่งเงินทุนและการใช้ไปของเงินทุนให้เหมาะสม รวมทั้งรัฐบาลควรให้การสนับสนุนในการให้สิทธิพิเศษแก่โรงพยาบาลเอกชนมากขึ้น เพื่อให้อุดสาหกรรมขยายตัวได้อีก

ABSTRACT

Abstract of thesis submitted to the Graduate School of Maejo University in partial fulfillment of the requirements for the degree of Master of Business Administration

A FINANCIAL ANALYSIS OF PRIVATE HOSPITALS WITH PROMOTIONAL PRIVILEGE FROM THE BOARD OF INVESTMENT IN CHIANG MAI PROVINCE

By
KORNKAMOL CHUE\$AI

AUGUST 1998

Chairman: Assistant Professor Choosak Jantanopsiri

Department/Faculty: Department of Agricultural Business Administration and
Marketing /Faculty of Agricultural Business

The study was aimed to investigate the financial status, the organizations' service and marketing respects, and the supplement from the government of those hospitals. The financial budgeting from 1992-1995 from The Trade Registration Department, Ministry of Commerce, was the major data used in the analysis.

For the financial analysis, these hospital industries were classified into 3 types according to their asset quantities which were 1) Large hospital companies consisting of more than 40 million baht of durable securities, 2) Medium hospital companies consisting of durable securities ranged from 20 to 40 million baht, and 3) Small hospital companies consisting of less than 20 million baht of durable securities. The analysis basis used the four fundamental financial ratios which were the liquidity ratio, the leverage ratio, the risk ratio and the profitability

The comparison were revealed in 2 ways. The first one was the contrast between the average financial ratio of each company size and the average financial ratio of the whole industry. The second one was the contrast among the company sizes with a given hypothesis that the large hospital capital companies should have the higher operating efficiency than that of the medium and the small hospital companies. The study found the confirmable results. The large hospital companies had lower liquidity comparing to the whole industry and to the medium

and small companies. The leverage ability of the large companies had a satisfied rating comparing to the whole industry, that was the use of the asset resulting the hospitality income was in a higher level. Moreover, the large companies possessed the lower risk, the higher interest payback ability, and the sufficient marginal profit to pay back the capital to the creditor, including the satisfied rate of return to the common stock holders.

The trend analysis found that the liquidity of the large companies was higher than that of the small companies and had the lowest liquidity. The medium ones had the best leverage performance. The risk trend was high and the profitability was decreased for all three company sizes.

The analysis of the financial construction found that the small companies used the highest financial capital from debts following by the medium and the large ones respectively. The major debts used were the circulating debts. Furthermore, the analysis also revealed an inappropriate financial investment that was to invest in the durable securities by using the short-term liabilities.

In conclusion, the problem of the hospital industry was the operating cost. The hospitals could not increase their service charges while the cost increased. As a result, almost all companies in this industry were facing the continuing profit deficiency due to the economic depression and the internal management.

Some suggestions were introduced to reduce the problems. The private hospitals should improve their operating performance to minimize the management cost. In addition, these hospitals should emphasise more on the hospitality and service qualities than the site investment. The hospital managers should provide the financial planning by budgeting the appropriate capital sources and utilization. The government should also provide the special privilege to the private hospitals for the industrial expansion.